

2.1.39

Contestador 26-1-39

Bon amic J. Cabot.

Encare que la Montserrat
hi contestà en nom de les tres
germanes, em plau dir-li jo
matixa com ens va arribar al
cor, els seus versos tan sentits,
tan de vostre, dedicats a la
memòria del meu Pare esti-
mat. En moments de tan
profunda pena és un veri-
table consol. l'afecte dels a-
mics, i més dels que sabreu
valorar les virtuts excepcionals
d'aquell que plorau. Istic
segueix que vostè és dels me-

llors entre els que procuraran
per l'homenatge que, al seu
temps hi faci de Catalunya an-
tènica. sigui com sigui, homa-
-to i també imitar-lo, és el deure
que ens queda i que ens apropa
a l'esperit de l'enyorat Ausent.

Molt hi he après de seva
fentilesa de oferir-me el seu
somet de poesies, amb tan belles
paraulles. Aquests estrofes abra-
dades i justes, "entranhantes", que
vostè escrigué, no han perdut ac-
tívitat; al contrari, acusen més
que mai en aquests moments la
característica de l'ànima nostra.

També jo desitjo poder tornar-hi
un present així. A la parada de
treball domèstic, convertida sobre-
tot en mestra i "governante", de
la meua Nina, que m'absorbís
moltes hores, sense el silenci que
m'és indispensable per treba-
llar, tant com la llibertat d'ac-
ció, es va endavant el tercer lli-
bre que prepareu jo al començ de
la guerra. Però, si e s'implora
el faré i jo el tindré; que forgi-
ser amb pau d'esperit!

Deu, amb la meua salutació
d'any nou, l'expressió de respec-
tos i vell afecte,

Roser